

Република Српска
УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Наставно-научно вијеће

Број: 05-781/07
Дана, 19.11.2007. године

На основу члана 74. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, број 85/06 и 30/07), Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници од 15.11.2007. године,
д о н о с и

О Д Л У К У

Даје се сагласност на Одлуку Научно-наставног вијећа Филозофског факултета о избору др **ОСТОЈЕ ЂУКИЋА** у звање редовног професора на предмету Етика, на Одељку за филозофију и социологију.

Образложење

Филозофски факултет у Бањој Луци доставио је на сагласност Одлуку о избору др Остоје Ђукића у научно-наставно звање – редовни професор.

Наставно-научно вијеће Универзитета на сједници одржаној 15.11.2007. године утврдило је да је наведена Одлука у складу са одредбама Закона о високом образовању и Статута Универзитета.

Сагласно члану 74. Закона о високом образовању, одлучено је као у диспозитиву ове Одлуке.

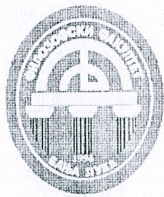
Достављено:

1. Факултету 2х
2. Архиви
3. Документацији

**ПРЕДСЈЕДНИК
НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВИЈЕЋА**

Stanko Stanić
Проф. др Станко Станић

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ БАЊА ЛУКА
FACULTY OF PHILOSOPHY BANJA LUKA

ул. Бана Лазаревића бр. 1 Бања Лука
телефон: 051/303-754, 303-995, 319-662, 305-625
факс: 051/301-834 е-пошта: filakultet@blic.net

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ

Број: 2451 /07
Дана: 05. 10. 2007. године

ПРИМЉЕНО: 11.10.2007	
ОРГ. ЈЕД.	БРОЈ
01	781

На основу члана 88. Закона о високом образовању («Службени гласник Републике Српске», број 85/06) и члана 52. Статута Универзитета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће Факултета на сједници која је одржана 01.10.2007. године, донијело

ОДЛУКУ

о усвајању Извјештаја Комисије за избор у звање наставника

I

Др Остоја Ђукић, доктор филозофских наука, бира се у звање редовног професора за предмет **ЕТИКА**, на Одсеку за филозофију и социологију.

II

Комисија у саставу:

1. Др Ристо Тубић, редовни професор Филозофског факултета у Београду, предсједник
2. Др Иван Коларић, редовни професор Филозофског факултета у Источном Сарајеву, члан
3. Др Богомир Ђукић, редовни професор Филозофског факултета у Бањој Луци, члан

III

Ова Одлука се доставља Универзитету у Бањој Луци ради давања сагласности.

IV

Одлука ступа на снагу кад на исту да сагласност Универзитет у Бањој Луци.

Достављено:

1. Универзитету
2. Архиви

ПРЕДСЈЕДНИК

Наставно-научног вијећа

Проф. др Драго Бранковић

КОМИСИЈА ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЈЕШТАЈА
И ПРИЈЕДЛОГА ЗА ИЗБОР НАСТАВНИКА
ЗА ПРЕДМЕТ ЕТИКА

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
БАЊА ЛУКА

ПРЕДМЕТ: *Извјештај и приједлог за избор у звање наставника
за предмет Етика*

Наставно-научно вијеће Филозофског факултета у Бањој Луци на сједници одржаној 29. 06. 2007. године именовало је комисију за припрему извјештаја и приједлога за избор у звање наставника за предмет Етика, у саставу:

- 1) Др Ристо Тубић, редовни професор Универзитета у Београду, предсједник
- 2) Др Иван Коларић, редовни професор Универзитета у Источном Сарајеву,
члан
- 3) Др Богомир Ђукић, редовни професор Универзитета у Бањој Луци, члан

На основу увида у конкурсну документацију и анализе радова кандидата комисија доноси следећи

ИЗВЈЕШТАЈ

Конкурс за избор у звање наставника за предмет Етика објављен је 09. 05. 2007. године у дневном листу "Глас срски", и на исти се као једини кандидат пријавио др Остоја Ђукић. Прегледавши конкурсни материјал комисија је утврдила да др Остоја Ђукић испуњава услове конкурса.

I

БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Остоја Ђукић је рођен 27. јула 1946. године у Хадровцима (Вагани) код Котор Вароша. Основну школу завршио је у Котор Варошу, а Медицинску у Бањој Луци. Вишу педагошку школу (Српски језик са књижевношћу и историјом) завршио је 1969. у Бањој Луци. У Сарајеву је завршио социјологију и журналистику на Факултету политичких наука. Магистрирао је на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци. Тема магистарског рада је *Функционисање делегатског система у области образовања и васпитања*. Одбранио је двије докторске дисертације. Прва докторска дисертација је из правних наука (*Морал, правда и њихов утицај на позитивно право*) а друга из филозофских наука. Докторску дисертацију из филозофских наука под насловом *Филозофске основе односа морала и права* одбранио је 2001. године на Филозофском факултету у Бањој Луци.

Радио је у разним дјелатностима: просвјетној, културној, информативној, инспекцијској и политичкој. У которварошкој средњој школи изводио је предавања из филозофије, социологије, логике, одбране и заштите и политичке економије, а извјесно вријеме био је руководилац у културно-просвјетним институцијама Котор Вароши, те васпитач у Средњошколском дому у Бањој Луци. Учествовао је у отаџбинском рату 1992-1995. гдје је обављао одговорне дужности ВРС. Од 1997. године запослен је на Филозофском факултету у Бањој Луци на предмету *Етика*. Изводи наставу из разних предмета, а који углавном припадају области етике (Етика на студију филозофију и социологије, Етика на студију журналистике, Филозофија са етиком на студију социјалног рада, Етика у спорту на Факултету физичког васпитања и спорта, Култура, етика и и вођење организације на Факултету за инжењеринг и менаџмент, Етика у образовању на учитељском студију). Ангажован је на постдипломском студију савремене филозофије на Филозофском факултету у Бањој Луци за област етике, као и на постдипломском студију Факултета физичке културе и спорта, такође за област етике. Н постдипломском студију Факултета за инжењеринг ангажован је за извођење настави из области етике и културе.

Руководилац је студијског програма журналистике. Члан је редакција и савјета више часописа, од којих истичемо: Редакција часописа Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, Редакција часописа Лидер, Редакција часописа Духовност српска, Редакција свих Зборника са научних скупова Филозофског факултета "Новембарски сусрети", Редакција часописа Успјешни менаџер, Савјет часописа Дефендологија. Ангажован је код израде дипломских, магистарских и докторских радова. Учествује на научним скуповима и научним истраживачким пројектима. Члан је Друштва филозофа Републике Српске. Био је члан и предсједник разних општинских и републичких организација.

Добитник је Медаље заслуга за народ, златне плакете и Повеље општине Котор Варош, споменице СПКД Просвјета Републике Српске и других признања.

II

НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАД

Научни и стручни рад др Остоје Ђукића, од избора за ванредног професора до дана подношења овог Извјештаја, обухвата двије објављене књиге, тридесет и два објављена научна и стручна рада, двадесет учешћа на научним и стручним скуповима, и то:

А) КЊИГЕ

- 1) *Сфинга цивилизација*, Филозофски факултет Бања Лука – Народна библиотека "Иво Андрић" Челинац, Бања Лука - Челинац 2005. године, 1306 стр. (К12)
- 2) *Култура, етика и вођење организације*, Факултет за инжењеринг и менаџмент, Бања Лука, 2006. године, 204 стр. (К13)

Б) РАДОВИ У ЧАСОПИСИМА

- 1) *Основне карактеристике индијског морално-етичког учења*, Зборник друштвено-хуманистичких наука, бр. 3 и 4, Књижевна задруга, Бања Лука, 2003, стр. 337-350 (К33)
- 2) *Клонирање људи између страха и наде*, Филозофски годишњак бр. 1, Књижевна задруга, Бања Лука, 2003, стр. 261-275 (К33)
- 3) *Духовна географија јапанске поезије*, Духовност српска бр. 17, Теслић 2003, стр. 73-83 (К33)
- 4) *Хаику – природа и зен у поезији*, Значења бр. 46, Народна библиотека, Добој, 2003, стр. 247-279 (К33)
- 5) *Морална криза патриотизма*, Наша школа бр. 1/2, Бања Лука 2003. стр. 94-104 (К33)
- 6) *Развојни проблеми српског села*, у Зборнику "Рурални развој балканских земаља" Балканска асоцијација за социологију села и Институт за економику пољопривреде, Београд-Власотинце, 2003, стр. 27-38. (К32)
- 7) *Етика и политика некада и сада*, Филозофски годишњак бр. 2, Књижевна задруга, Бања Лука, 2004, стр. 205-224 (К33)
- 8) *Савременост и наша етичка традиција*, Зборник с научног скупа "Традиција и савременост", Филозофски факултет, Бања Лука, 2004, стр. 6001-616. (К32)
- 9) *Хартманов вриједносно-етички систем у савременом свијету*, Филозофски годишњак бр. 2, Књижевна задруга, Бања Лука, 2004, стр. 609-614 (К33)
- 10) *Филозофско-етички погледи Леонарда да Бинчија*, Зборник друштвено-хуманистичких наука бр. 5 и 6, Књижевна задруга, Бања Лука, 2004, стр. 305-314. (К33)
- 11) *Село и сељаштво у РС*, у зборнику Село у Црној Гори, књига 66, Подгорица, 2004. стр. 25. 253-265 (К32)
- 12) *Положај села и пољопривреде у Републици Српској*, у Зборнику „Село у Црној Гори“, Црногорска академија наука и умјетности, Подгорица 2004, стр. 254-264 (К32)
- 13) *Зен, борилачке вјештине и морал*, Дефендологија бр. 17/18, Удружење дефендолога РС, Бања Лука, 2005, стр. 105-122 (К33)
- 14) *Методологија у савременом кључу*, Духовност српска бр. 21, Теслић, 2005, стр. 103-109 (Т53)
- 15) *Религија и њена морална функција*, Радови бр. 8, Филозофски факултет Бања Лука, 2005. стр. 71-82 (К32)
- 16) *Савремена филозофија морала у ери (доба) техничке цивилизације*, у зборнику "Наука и образовање", Филозофски факултет у Бањој Луци, Бања Лука 2005, стр. 397-409 (К32)
- 17) *Морални аспекти Дејтонског мировног споразума*, у зборнику радова "Република Српска – десет година Дејтонског мировног споразума", АНУ, Бања Лука 2005, стр. 609-617. (К32)

- 18) *Персијска (иранска) етика*, Значења, бр. 54/55, Народна библиотека Добој, 2006, стр. 183-195 (К33)
- 19) *Истина и поштење у масовним медијима*, Радови бр. 9, Филозофски факултет, Бања Лука, 2006, стр. 427-439 (К32)
- 20) *Глобални медији и демократија*, Лидер, бр. 9-10, Бања Лука, 2006, стр. 55-56 (Т53)
- 21) *Визија развоја малих и средњих предузећа у РС до 2010.*, Лидер, бр. 12, Бања Лука, 2006. стр. (Т53)
- 22) *Етика и заштита животне средине*, Настава бр. 5/6, Бања Лука, 2006. стр. 9-17 (Т53)
- 23) *Филозофија вриједности, вриједносни систем и вриједносне оријентације*, У истраживачкој студији "Систем вриједности младих у послеријатном друштву у Босни и Херцеговини". Институт за филозофију и друштвена истраживања, Филозофски факултет Бања Лука, Бања Лука, 2006, стр. 31-43. (К32)
- 24) *Енергија и заштита околине у глобалним процесима*, у зборнику Међународне конференције "Енергија – извор постојања". Интернационална Асоцијација "Космос и филозофија", Асоцијација филозофа јужне Европе, Војвођанска академија наука и умјетности, Нови Сад 2006. (К32)
- 25) *Развој сеоских заједница на маргиналним подручјима у Републици Српској*, Српско удружење за социологију села и пољопривреде, Завод за социологију развоја села, Балканска асоцијација за социологију села и Институт за агроекономију, у зборнику "Обнова и развој сеоских заједница на маргиналним подручјима". Београд-Власотинце, 2006, стр. 52-61. (К32)
- 26) *Зен будизам у источној традицији*, Књижевност бр. 13-14, Удружење књижевника Српске. Бања Лука. 2007. стр. 151-169 (К33)
- 27) *Бабиње или бабине*, Духовност српска бр. 23/24, Теслић 2007, стр. 5-10 (Т53)
- 28) *Глобализација медија – мит и стварност нашег времена*, Значења бр. 57, Народна библиотека, Добој, 2007, стр. 263-273 (К33)
- 29) *Некажњен злочин геноцида у Јасеновцу*, у Зборнику радова Четврте међународне конференције о Јасеновцу, Јавна установа Спомен-подручје Доња Градина, Козарска Дубица и Удружење Јасеновац – Доња Градина, Бања Лука, 2007, стр. 255-270. (К32)
- 30) *Ревизија или ревитализација Дејтонског мировног споразума*, у зборнику Република Српска – петнаест година постојања и развоја, Академија наука и умјетности Републике Српске, Бања Лука, 2007, (К32)
- 31) *Вриједности и њихов третман у данашњем времену*, у истраживачкој студији "Перспективе младих у науци друштва у транзицији" Социолошко друштво Републике Српске, Пале 2006, стр. 65-73. (К33)

- 32) *Сложеност правде и њен положај у политичкој сфери*, Савремени политички поредак и идеја правде, Филозофско друштво РС, Бања Лука, 2007, стр, 181-191 (К33)

ОСТАЛИ РАДОВИ У ЧАСОПИСИМА

1. *Филозофија медицине Далеког истока*, Меди. сот. бр. 10, Бања Лука, 2005.
2. *Космичке димензије и филозофија медицине Далеког истока*, Меди. сот. бр. 11 Бања Лука, 2005.
3. *Из филозофије медицине Далеког истока: Болест и природни пут излечења*, Меди. сот. бр. 12, Бања Лука, 2005.
4. *Тајне источњачког исцјељивања*, Меди. сот. бр. 14, Бања Лука, 2006.
5. *Истине и заблуде у филозофији медицине*, Меди. сот. бр. 15, Бања Лука, 2006.
6. *„Чудесна“ излечења болесника*, Меди. сот. бр. 17, Бања Лука, 2006.
7. *Из филозофије медицине Далеког истока*, Меди. сот. бр. 16 Бања Лука, 2006.
8. *Основна начела Тибетанске медицине - 1*, Меди. сот. бр. 21, Бања Лука, 2007.
9. *Основна начела Тибетанске медицине - 2*, Меди. сот. бр. 22, Бања Лука, 2007.

ОБЈАВЉЕНЕ РЕЦЕНЗИЈЕ

1. Драган Шимшић, *Слике из албума*, Општинска организација црвеног крста Завидовићи, Бања Лука – Завидовићи- Котор Варош, 2003, стр. 105-109.
2. Адван Хозић, *Љубичасте пјесме*, Просвјета, Котор Варош, 2004, стр. 59-66.
3. Момчило Спасојевић, *Шњеготина – људи – живот – обичаји*, Завичајно друштво Шњеготине, Бања Лука, 2004, стр. 293-298.
4. Душко Вејновић, *Право на право*, Удружење дефендолога РС, Бања Лука, 2006, стр. 41-43.
5. Јован Кузмић, *Словарица – Молитвеник*, Српско просвјетно друштво, Бања Лука, 2004, стр. 9-11.
6. Југослав Гојанин, *Несаница*, Арт принт, Бања Лука, 2007, стр. 87-93.
7. Миле Ђекановић, *Огњиште народне мудрости*, Арт принт, Бања Лука, 2007, стр. 111-114.

В) УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ И СТРУЧНИМ СКУПОВИМА

- 1) *Морал наш насушени на искушењима времена*, Округли сто "Истином до мира", Секретаријат за односе са Хагом, Бања Лука 20. мај 2003, Рад није објављен. (Т82)

- 2) *Развојни проблеми српског села села*, рад саопштен на међународном научном скупу "Рурални развој балканских земаља", Организатор скупа: Балканска асоцијација за социологију села и Институт за економику пољопривреде, Скуп одржан од 22. 05. до 23. 05. 2003. Рад је објављен у Зборнику "Рурални развој балканских земаља", Београд-Власотинце, 2003, стр. 27-38. (К51)
- 3) *Етика у систему филозофског знања*, рад саопштен на међународном научном скупу "Јединство наука данас. Интердисциплинарни приступ сазнању", Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, 6-8. новембра 2003; Рад није објављен. (Т81)
- 4) *Савременост и наша етичка традиција*, рад саопштен на међународном научном скупу "Традиција и савременост", Филозофски факултет универзитета у Бањој Луци 4-6 новембра 2004. Рад објављен у зборнику радова са научног скупа, Бања Лука 2004, стр. 601-616 (К51)
- 5) *Село и селаштво у РС*, рад саопштен на научном скупу АНУ Црне Горе. Подгорица од 18. до 20. децембра 2004. Рад објављен у зборнику Село у Црној Гори, књига 66, Подгорица, 2004. стр. 253-265 (К51)
- 6) *Морални аспекти Дејтонског мировног споразума*. Рад саопштен на научном скупу АНУ РС, Бања Лука од 12. до 13. маја 2005. године. Рад објављен у зборнику радова "Република Српска – десет година Дејтонског мировног споразума", АНУ, Бања Лука 2005, стр. 609-617. (К51)
- 7) *Предности и слабости болоњског процеса у области високог образовања*, Округли сто на тему "Реформа високог образовања у Републици Српској и Босни и Херцеговини у свјетлу болоњске декларације с тежиштем на реформу полицијског образовања". Организатори: Центар за геостратешка истраживања универзитета у Бањој Луци, Међууниверзитетски комитет за безбједоносне студије БиХ, Удружење дефендолога Републике Српске. Бања Лука, 24. 05. 2005. Рад није објављен. (Т82)
- 8) *Савремена филозофија морала у ери (доба) техничке цивилизације*. Рад саопштен на Међународном научном скупу "Наука и образовање". Организатор: Филозофски факултет у Бањој Луци, Бања Лука од 11. до 13. новембра 2005. Објављен у зборнику "Наука и образовање", Филозофски факултет у Бањој Луци, Бања Лука 2005, стр. 397-409 ((К51)
- 9) *Етнички положај младих у савременом свијету*. Рад саопштен на другом научном скупу социолога одржаног у Бањој Луци од 07. до 09. октобра 2005. године, са темом "Нације и национализми на почетку 21. вијека". Рад није објављен. (Т81)
- 10) *Сложеност правде и њен положај у политичкој сфери*. Рад саопштен на међународном филозофском скупу "Савремени политички поредак и идеја правде" одржаном у Бањој Луци 19. и 20. маја 2006. године у организацији Филозофског друштва Републике Српске. Рад објављен у у зборнику "Савремени политички поредак и идеја правде", Филозофско друштво Републике Српске, Бања Лука 2007, стр. 181-191. (К51)

- 11) *Кодекс понашања у полицији Републике Српске*, Округли сто на тему "Право на кодекс понашања и етика у полицији". Организатор: Удружење дефендолога Републике Српске. Бања Лука, 01. 06. 2006. Рад није објављен. (Т82)
- 12) *Развој сеоских заједница на маргиналним подручјима у Републици Српској*, рад саопштен на XII међународном научном скупу "Власински сусрети", Тема скупа: Обнова и развој сеоских заједница на маргиналним подручјима, Организатор скупа: Српско удружење за социологију села и пољопривреде, Завод за социологију развоја села, Балканска асоцијација за социологију села и Институт за агроекономију, Скуп одржан од 31. 08. до 02. 09. 2006. Рад објављен у зборнику "Обнова и развој сеоских заједница на маргиналним подручјима". (К51)
- 13) *Енергија и заштита околине у глобалним процесима*, Рад изложен на Међународној конференцији "Енергија – извор постојања". Организатори: Интернационална Асоцијација "Космос и филозофија", Асоцијација филозофа јужне Европе, Војвођанска академија наука и умјетности, Нови Сад од 21. до 23. 09. 2006. Рад објављен у Зборнику "Енергија – изор постојања" (К51)
- 14) *Моралне основе наставника и развоја РС у БиХ*, рад саопштен на међународном научном скупу "БиХ – Перспективе", Независни факултет за политичке и друштвене науке, Бања Лука од 27. до 29. октобра 2006. Рад није објављен. (Т82)
- 15) *Бабиње или бабине*, Рад саопштен на стручном скупу етнолога 30. 06. и 01. 07. 2006. године у Теслићу. Рад објављен у часопису *Духовност српска* бр. 23/24, Теслић 2007, стр. 5-10 (К52)
- 16) *Борба против дроге путем спортских организација*, Округли сто на тему "Спортот против дроге". Организатор: Удружење дефендолога Републике Српске. Бања Лука, 20. 11. 2006. Рад није објављен. (Т82)
- 17) *Слава код Срба*, Рад саопштен на стручном скупу етнолога 15. и 16. јуни 2007. године у Теслићу. Рад није објављен. (Т82)
- 18) *Некажњен злочин геноцида у Јасеновцу*. Рад саопштен на Четвртој међународној конференцији о Јасеновцу, одржаној у Бањој Луци од 29. до 31. маја 2007. године. Рад је објављен у Зборнику радова Четврте међународне конференције о Јасеновцу. Издавачи: Јавна установа *Спомен-подручје Доња Градина*, Козарска Дубица и Удружење *Јасеновац – Доња Градина*, Бања Лука, 2007. (К51)
- 19) *Превентива против употребе наркотичних средстава*, Округли сто на тему "Наркоманија и млади". Организатор: Удружење дефендолога Републике Српске. Бања Лука, 15. 03. 2007. Рад није објављен. (Т82)
- 20) *Ревизија или ревитализација Дејтонског мировног споразума*, Рад саопштен на научном скупу "Република Српска – 15 година постојања и развоја" 26. и 27. 2007 у Бањој Луци, у организацији Академије наука и умјетности Републике Српске. Рад је објављен у зборнику Академије наука и умјетности Републике Српске. (К51)

ПРИКАЗ РАДОВА

А) КЊИГЕ

Сфинга цивилизација, Филозофски факултет Бања Лука – Народна библиотека "Иво Андрић" Челинац, Бања Лука - Челинац 2005.

Књига *Сфинга цивилизација* обухвата 1306 страница текста. Њена садржина изложена је у 43 поглавља. У методолошком смислу ово дјело је теоријско, аналитичко-синтетичко, мултидисциплинарно, а првенствено филозофско и то етичко. Аутор је у поднаслову свој предмет истраживања одредио као преглед морално-етичких учења, обичаја и вјеровања, традиције и сродних феномена у цивилизацијском трајању. У најширем смислу структуру књиге чине предговор, централни дијелови-поглавља (од првог до тридесетседмог), закључак, селективна литература, прилози и тумач основних појмова.

У уводном дијелу, односно предговору, аутор је изнео методолошку заснованост истраживања. Указао је на природу самог предмета, његову актуелност, његов значај, циљеве и задатке истраживања. Такође је указао на мотиве и разлоге за одређење теме овог рада. Уз све то дати су главни извори сазнања, тј. најважнија литература, а иста је систематски изнесена на крају књиге као импозантан списак домаћих и страних аутора. У предговору аутор такође обавјештава да је ово дјело плод његовог вишедеценијског проучавања старих цивилизација. Тежиште је на значајнијим цивилизацијама сваког континента, углавном из старог и класичног периода, и то тако да се што јасније уоче три пресудна доба: праčovјеково, античко и атомско.

Ово је свакако била неопходна платформа за даље истраживање. На следећем кораку аутор се још задржао на проблемима утемељења предмета истраживања па је знатну пажњу посветио самом одређењу цивилизације. Појам цивилизације користи у његовом најбитнијем значењу, и то тако што узима у обзир како његов велики обим, тако и вишезначност. Појмом цивилизације обухвата све значајније људске творевине које имају трајне и разноврсне вриједности (културне, историјске, научне, умјетничке, политичке, правне, економске, националне, интернационалне, свјетске ...). У вези с тим, битно је истаћи да аутор, разложно схвата цивилизацију као цјеловиту укупност материјалних и духовних достигнућа једног друштва, једног народа, једне епохе.

Ђукић се, у овом дјелу, усмјерио на цивилизацијске вриједности помоћу којих се може што потпуније објаснити суштина човјека, људског друштва и историје. Зато се у овом дјелу говори највише о друштвеном животу људи и творевинама које су израсле и усавршиле се у тој димензији живота човјека. Ђукић уочава и објашњава начине повезивања, прожимања и међузависности свих значајних чинилаца како једне цивилизације тако и више цивилизација током праисторије, историје, све до нашег времена. При томе он има у виду више могућности класификовања епоха развоја човјечанства. Највише користи стандардну тријаду: дивљаштво, варварство, цивилизација. У поимању и

разумијевању цивилизације Ђукић показује не само свестрану обавијештеност него и способност да бројне податке повезује на одговарајући начин и тако излаже и објашњава структуру и развој цивилизација.

Стављајући тежиште на значајније цивилизације сваког континента Ђукић обрађује грађу о следећим цивилизацијама: Блиског истока, Индије, југоисточне Азије, Високе Азије, Далеког истока, Византије, Русије, Арапа, Албанаца, јужне Америке, племенских народа Африке, Азије, те сјеверноевропских и сјеверноамеричких народа, Гале, Готе и Франце, Роме, Тибет и Кореју, народе Аустралије, Океаније и Новог Зеланда, цивилизације Грчке и Рима, хришћански и исламску цивилизацију, Арктичке и субарктичке предјеле, Хуманизам и ренесансу, Модерну филозофију и Нека исходишта цивилизација Истока и Запада. Аутор се трудио да налази занимљиве садржаје и објашњења о значајнијим цивилизацијама и то је посматрао цјеловито и систематски кроз сва поглавља књиге. Посебно наглашавамо значај поглавља *Нека исходишта цивилизација Истока и Запада* гдје је Ђукић изнео полазишта која се односе на језик, затим теорије о цивилизацијама, покрете "коњичких народа", и њихово мијешање са старосједиоцима, затим је указао на специфичности које су се јавиле код источних и западних цивилизација, неке одлике магије и религије, указао на Шелингову идеју о подјели цивилизација/култура на три типа и многе друге карактеристике минулих цивилизација и оних које долазе. Потенцира се да су обичаји и традиција ударили неизбрисив печат свакој цивилизацији. Ђукић посебно наглашава: "У цивилизацијама важно мјесто заузима одређена филозофска и морално-етичка проблематика, затим, институције које су настале из обичаја, вјеровања, традиција, организација власти у рату и миру, потом однос према сусједима и странцима". Дакле, аутор ове књиге је компаративном методом изнео најважније карактеристике источне и западне цивилизације, указао на бројне проблеме, дилеме, отворена питања и шта треба учинити на даљем изучавању цивилизација.

На крају је Ђукић изнео закључке о томе какве су цивилизације биле, те и о томе какве јесу па и какве могу бити. Те закључке је изложио у поглављу Закључак. Полази од локалитета на којима су се појавиле прве цивилизације, карактеристичне форме држане у источним деспотијама и шире, представа о постанку свијета и живота и улоге магије и религије, значаја знања, специфичног односа филозофије и религије, праначела у источним и западним цивилизацијама и начина схватања филозофског мишљења, различитих облика владавине, феномена ропства на Истоку и Западу, потом одређења обичаја, морално-етичких учења, истинске природе човјека, схватања смрти, ширег одређења морално-етичких феномена у цивилизацијама које су настале, проблема, опасности и дилема који стоје пред савременом цивилизацијом, изазова пред којима стоји човјек и човјечанство у данашње вријеме, узрока настанка појединих цивилизација, традицијски обиљежја и многих других тајни и загонетки пред којима су стајали мислиоци у свим епохама и раздобљима у историји цивилизација. Веома важно је Ђукићево одређење прошлости и људске похлепе за влашћу: "Људска прошлост је обиљежена радом и равнотежом, идејама и идеалима, непрестаном борбом, хуманизмом и деструкцијом, љепотом

умјетничког и етичког стварања. Човјека су магично, скоро неодољиво, силином нагона током прохујалих миленијума и вјекова привлачили власт, богатство моћ и слава, па је као омађијан често претворен у чудовиште, чинио разна злодјела да би задовољио своје циљеве, ниске побуде, понекад хирове, сујету и таштину". Скоро се ништа на овом плану није промијенило од давне прошлости до наших дана.

Слиједи Ђукићеве констатације о томе да су у свим цивилизацијама филозофи и други мислиоци настојали да утврде и објасне човјекову природу, суштину, поријекло, смисао и сврху постојања. Из веома широке лепезе објашњења види се да је човјек изузетно сложено биће, испуњено супротностима па и противрјечностима. Он на чудан начин обједињује: индивидуално и друштвено, материјално и духовно, рационално и ирационално, нагонско и култивисано, свјесно и подсвјесно, физичко и психичко, рутинско и стваралачко, конструктивно и деструктивно, хумано и нехумано, те на основу свега тога добро и зло. На крају, на основу богатог знања о човјеку Ђукић закључује:

"У многим елементима своје биолошке, психолошке и социјалне природе човјек је био и остаје неукротива звјер ...

... Човјечанство биљежи огромни научно-технолошки прогрес, али на морално-етичком плану није дошло до значајнијег напретка. Прије би се рекло да је дошло до назадовања! Ипак, на глобалном плану нестале су многе зле силе и авети прошлости и човјек је хуманији и нешто ближе човјеку! ...

... У новије вријеме актуелизују се питања медицинске етике, која етичаре, правнике, љекаре и антропологе доводе у велике дилеме и искушења. Све већа загађеност и угроженост планете узрок је појаве еколошке кризе и апокалиптичних пријетњи. Еколошка етика је снажно закуцала на врата човјечанства и опомиње да се човјек наднио над опасну провалију и да му предстоји скори крај и пропаст планете! ...

... Етика полако преузима мјесто онтологије и показује нам излаз из беспућа савремене цивилизације".

Овим и осталим закључцима, као и укупним дјелом, Ђукић је створио једно од капиталних дјела о цивилизацијама, виђеним из угла филозофије. Дјело је изузетно значајно за разумијевање и вредновање цивилизација на нашим просторима, јер су се овим проблемом раније бавили само ријетки истраживачи. Посебан значај овог дјела везан је за разумијевање наше садашњости, јер ми не можемо схватити и разумјети нашу цивилизацију без познавања претходних.

Култура, етика и вођење организације, Факултет за инжењеринг и менаџмент, Бања Лука, 2006.

Књига *Култура, етика и вођење организације* представља избор текстова за наставни предмет "Култура, етика и вођење организације" на Факултету за инжењеринг и менаџмент у Бањој Луци. Књига обухвата 204 странице текста. Њена садржина обухвата предговор, двадесет два поглавља и теме за извођење вјежби. Др Остоја Ђукић је аутор тема Пословни бонтон (стр. 111-134), Етички

пословни кодекси (стр. 135-156), Умијеће ратовања за менаџере (стр. 197-200). Ђукић је такође аутор тема за вјежбе, као и приређивач осталих текстова.

Тематски садржаји се односе на конзистентне цјелине у које спадају култура и етика понашања, руковођење организацијом у савременим условима, комуникацијски и цивилизацијски токови и достигнућа, основе реторике и руковођења, пословни разговори и бонтон у свакидашњим животним и пословним ситуацијама. Грађа књиге састављена је из много дијелова преузетих из различитих поглавља и цјелина појединих аутора. Без обзира на ту околност систематски и хронолошки се освјетљавају питања, проблеми и изазови захваћени избором аутора књиге. Овако прегледно и разноврсно заступљени текстови гарантују квалитет и успјешност у реализацији постављених циљева и задатака на Факултету за пословни инжењеринг и менаџмент.

Приређивање оваквих текстова је сложен посао и захтијева познавање опште културе, етичких норми, правила и кодекса, филозофије пословања и цивилизацијских тековина и кретања у историји човјечанства. Осим тога појављују се и проблеми који се односе на захтјев да се студентима на селективан, сажет и компетентан начин представе домети из културе, морално-етичке норме и стандарди, управљање и руковођење савременим пословним асоцијацијама. Из одабраних текстова види се да је тежиште при избору посвећено дефинисању културе и цивилизације, цивилизацијским и културним моделима у свијету, подјели културе, менаџменту у култури и културним потребама, затим предузетништву и спонзорисању у култури и културним дјелатностима.

Кључни тематски дио у књизи везан је за етику. Дакле, ради се о области која је специјалност професора Ђукића па је разумљиво да су текстови из ове области његово ауторско дјело. У овим текстовима Ђукић се потрудио да прецизира мјесто етике у оквиру практичне филозофије, да се појмовно одреди етика и морал, потом проблеми у дефинисању дора и зла, као и темељна обиљежја и проблеми у пословној етици. Заступљени су и сродни проблеми везани за морал и етику и ставови великих мислилаца о проблему моралности и личности.

Значајно мјесто у књизи заузима заштита човјекове околине са етичког аспекта и дилеме пословног морала. Посебне цјелине су односе се на бонтон и етичке кодексе у пракси. Дакако и овдје се Ђукић појављује као аутор текстова.

За вођење организације Ђукић је одабрао текстове који говоре о управљању и руковођењу, затим је шире елаборирана проблематика о руковођењу и руководиоцу. Нарочиту пажњу заслужују текстови који се односе на умијеће руковођења за менаџере, основне духовне законе успјеха јер се они односе на древну мудрост и филозофију Истока, првенствено Кине и Индије. Разлике у руковођењу, пословни разговор и њихов третман у менаџменту нашли су посебан третман и вредновање у овој књизи. У овом приказу значајно је нагласити и садржаје везане за маркетинг. Ђукић сматра да је маркетинг изузетно значајан у филозофији пословања, па се његове карактеристике и дубинско осмишљавање могу износити и у десет заповјести које се односе на ефективни маркетинг и десет смртних гријехова и пропуста у области маркетинга. Полазећи

од ових ставова изабрао је текст Филипа Котлера који се детаљније бави овом проблематиком. Такође је изабрао радове од познатих аутора и то: Сретен Петровић, Милан Турјачанин, Драган Коковић, Драган Суботић, Јовица Лазић, Милена Драгичевић-Шешић, Бранимир Стојковић, Миленко Перовић, Миленко Аћимовић, Вуко Павићевић, Ричард Т. Ди Џорџи, Брајан Г. Нортон, Јован Бабић, Сретко Кошпић, Чарлс Флауер и Владимир Цветановић.

Књига "Култура, етика и вођење организације" појавила се у времену изазова и транзицијских токова савремених друштава, у времену које карактеришу преображаји који захтијевају редефинисање појмова у култури и етици, затим реформе и реконструкције, те ново поимање науке и употребе литературе која прати процесе и промјене у постиндустријским друштвима. Ђукић је својим ауторским тестовима и одабраним текстовима понудио стандарде и кодексе који се употребљавају у свијету и код нас у области етике, културе понашања и вођења организације, чијом се примјеном омогућује савремено пословање и успјех у менаџерским активностима.

Б) ПРИКАЗ ОДАБРАНИХ РАДОВА ИЗ ИЗ ЧАСОПИСА

Кандидат је објавио 31 рад у часописима и зборницима. Полазећи од услова прописаних Законом о универзитету Комисија сматра да није сврсисходно приказивати све радове. Зато се определијелила да прикаже 14 радова објављених у часописима и зборницима.

Савремена филозофија морала у ери (доба) техничке цивилизације, у зборнику "Наука и образовање", Филозофски факултет у Бањој Луци, Бања Лука 2005, стр. 397-409

Полазна теза у овом раду је да су машине у ери техничке цивилизације нови господари свијета па и сам човјек постаје машина, односно компјутер и робот. У свијету у коме живи човјек не смије да заборави себе у смислу отпора да се не претвори у нехуманог човјека. Он постаје све више отуђен и губи хуману димензију. Превише је толерантан према грешкама и прекршајима, одаје се нераду, потрошњи, тјелесном уживању и наркотицима. У савременом друштву потрошње, машина и трке за новцем и богаћењем, етика и морал су пали на ниске гране. Ми не живимо с једним насљеђем, ваћ са насљеђем великог броја интегрисаних моралности. Највише до изражаја долазе аристотелизам, хришћанска, исламска, будистичка, конфуцијанска, хиндустичка и пуританска етика, затим етика конзумирања и традиција демократије и социјализма. У политичкој и економској сфери актуелизују се нови правци савремене филозофије морала.

Сложеност правде и њен положај у политичкој сфери, Савремени политички поредак и идеја правде, Филозофско друштво РС, Бања Лука, 2007, стр, 181-191

Правда је један од најапстрактнијих и најсложенијих појмова. Од Хераклита, софиста, Платона и Аристотела до данашњих дана, правда заокупља пажњу мислилаца из разних области које обухватају филозофију, теологију и науку. Властодршци, револуционари, широке сељачке масе, а нарочито понижени и увријеђени, позивали су се на земањску и небеску правду, односно апстрактну и реалну правду. У људским заједницама правда се испољава у различитим облицима. А у политичкој области појављују се специфична обиљежја правде. Наиме, политика дјелује као повлаштена праведност. Демагогија правде је опасна химера и она жели да убиједи да је праведно оно што није и представља привид правде. Кмелеонска правда и други облици лажљиве правде су чести у политичкој сфери. Она с позиција силе и моћи има идеолошко рухо и њени заступници желе да оправдају своје циљеве и интересе. Демагогија се у политици показује као фикција правде, као да је правда у саставу реалности, а не тек њен недостижан и недокучив образац.

Религија и њена морална функција, Радови бр. 8, Филозофски факултет Бања Лука, 2005. стр. 71-82

Ђукић у овом раду полази од опшеприхватљиве тезе да су морал и религија дуго времена били повезани. Религија спада међу прве облике друштвене свијести, а и многи обичаји и погледи имали су религиозне карактеристике. Такође су свештеници, поред религиозне дужности и обављања обреда и одређених церемонија, били на челу племенских заједница. Традиционално схватање религије не одговара суштинском схватању религиозности. Постоје бројна племена у Африци која не посједују тотеме, фетиш или богове. Мртве сахрањују без религиозних обичаја. Вјеровање се појавило због страха од смрти, те чудних и неразумљивих дешавања у природи. У току историјског развоја као облици религиозности разликују се анимизам, фетишизам, магија, тотемизам, политеизам и на крају монотеизам. Вјера у натприродно биће, Бога створитеља видљивог и невидљивог свијета типична је за последњи развијени стадиј религиозности. У даљој анализи Ђукић се ослања на основне појмове везане за моралност, тј. моралну норму, морални суд и моралну санкцију. И на крају истиче да религија подупире морал помоћу мита и табуа.

Персијска (иранска) етика, Значења, бр. 54/55, Народна библиотека Добој, 2006, стр. 183-195

У раду се говори да је заратустријанско учење сачувано само у малом дијелу Персије и можда понегдје у Индији. Оно је скоро заборављено чак и у културном свијету, али не престаје да плијени својим искреним и хуманим

тежњама за преображај свијета. У заратустријанској етици присутна је борба добра, оличена у Ахура Мазди, и зла, чији је заступник Ахриман. Овдје је заступљена борба против свих облика моралне деструкције, злих и опасних сила у свијету и свега оног што уништава живот човјека. Заратустријанска етика је изузетно захтјевна па привлачи оне који су се запутили тешким путем духовне еволуције. Неки грчки филозофи су користили одређене идеје произашле из заратустријанског учења.

Зен будизам у источној традицији, Књижевност бр. 13-14, Удружење књижевника Српске. Бања Лука. 2007. стр. 151-169

Одмах на почетку рада аутор истиче да је зен спој великих култура истока: Индије, Кине и Јапана. На свом историјском путу зен се највише учврстио у Јапану и продро у све области културе овог далекоисточног народа. Зенистичко просвјетљење не треба схватити у религиозном духу, јер оно представља сагледавање властите природе и самоспознају. У јапанским условима, оплемењен менталитетом овога народа, зен је добио једноставност, обиљежје јапанске поезије и хуманистичке карактеристике. Сваки тренутак свога живота Јапанци настоје да учине лијепим, пријатним и благословеним. На зен су утицали даоизам (таоизам), Књига промјена или Ји Џинг и конфучијанство. У пракси зен се манифестује у различитим облицима. Источна и западна култура се разликују, па је зен посредник у бољем међусобном разумијевању ових култура. Облици исповања и пракса зена садржани су у саторију и коану, зазену и још неким манифестацијама, али се изворни зен практикује у храмовима код врхунских учитеља зена. Запад све израженије показује интересовање за зен и будизам, али им често прилази са позиција мистицизма и помодних трендова.

Морални аспекти Дејтонског мировног споразума, у зборнику радова "Република Српска – десет година Дејтонског мировног споразума", АНУ, Бања Лука 2005, стр. 609-617.

Полазна теза овог рада је да Дејтонски мировни споразум нема политичке ни моралне алтернативе, али је неопходно чвршће и прецизније правно регулисање и његова практична имплементација. Морално је оправдано оно што се афирмисало и потврдило као добро и прихватљиво. Позитивна морална збивања код нас, у сусједству и свијету говоре да се *Дејтон* афирмисао и постао стварност и истински интерес свију народа у Републици Српској и Федерацији Босне и Херцеговине. Дејтон је брана против мајоризације и унитаризма, гаранција демократије, људских права и слобода и осведочених вриједности грађанског друштва.

И поред израженог кризног стања, између осталог и на моралном плану, морамо се уклапати у интеграције које нуди међународна заједница, поштовати своје моралне и духовне вриједности и знати шта желимо и како то да остваримо

да би смо остали своји и имали будућност. Само изворни принципи Дејтона гаранција су да изграђујемо друштво по жељи властитог народа, а велики кинески мудрац и филозоф Конфучије је упозорио да кућа на јаким темељима има гаранцију да остане и дуго траје.

Ревизија или ревитализација Дејтонског мировног споразума, у зборнику Република Српска – петнаест година постојања и развоја, Академија наука и умјетности Републике Српске, Бања Лука, 2007.

Дејтонски мировни споразум је недовршен, противрјечан и вишесмислен мешународни документ који не стоји на чврстим темељима и не доприноси стварању јаке правне државе и осталих полуга правног, политичког и економског система. Све учесталији су захтјеви, првенствено муслиманске стране, за нарушавање и ревизију Дејтона. Постдејтонско стање у Босни и Херцеговини могло би се окарактерисати у духу поуке о лабуду, чавки и штуки, који су упрегли да вуку кола преко брда и долова, али су кола остала тамо гдје су и стајала. Америка се на овим просторима искупљује за оно што чини исламском свијету на другим дијеловима планете па се толеришу неодмјерене и увредљиве изјаве бошњачких политичара, попут оне да је Република Српска геноцидна творевина. Босна и Херцеговина мора да буде изграђена по мјери за сва три народа и оба ентитета, што намеће јачање ентитетске функције, а не унитарне државе. Ревитализација Дејтона треба да уважи и јача његове изворне принципе и рјешења, укључујући и повратак неких функција које су неовлашћено пренесене на ниво државе Босне и Херцеговине.

Зен, борилачке вјештине и морал, Дефендологија бр. 17/18, Удружење дефендолога РС, Бања Лука, 2005, стр. 105-122

У овом раду разнатрају се етичка питања у јапанским борилачким вјештинама. На почетку рада истиче се да је зен ријеч која потиче из кинеског језика и значи медитацију, али се не може свести само на то значење. Овај термин обухвата медитацију у сврху откривања или сазнавања суштинске људске самоприроде и ширу контемплацију. Зен је у Јапан доспио у раздобљу Нара периода и развијао се у неколико школа зенистичке оријентације. Поријекло зена као облика будизма везано је за Будино просвјетљавање када је сједио испод једног дрвета и посматрао цвијет који је држао у руци. Зен се противи филозофији и логици, али ипак има једну одређену логику и узвишену филозофију. У зену ум је ослобођен бесциљних и невиталних мисли. Зен надилази моралност. Моралност нема своје уточиште у борби, већ у проналажењу мира и настојању да се овлада собом. Самураји су у Јапанској традицији морали да признају систем ратовања и да слиједи Бушидо, али и да се уклапају у норме друштва. Зен његује морал и гаси сва негативна стремљења. Три су суштинске форме успјешног зена: велика вјера,

велика сумња и велика одлучност. Зен је синтеза кинеског таоизма и индијског махајанабудизма.

Истина и поштење у масовним медијима, Радови бр. 9, Филозофски факултет, Бања Лука, 2006, стр. 427-439

Ђукић у овом раду разматра однос идеја истине и поштења према схватању истине и поштења какво налазимо у масовним медијима. Он каже да је истина оно што је исто за све и да је она сагласна с појмовима у природи и свакодневном животу, док поштење обухвата скуп позитивних вољних и моралних радњи. Сходно етици јавног сектора за учињене услуге у масовним медијима понекада се разреже наплата, али се кадкада подмирују из државних прихода, док се приватни сектор руководи профитом. У посљедње вријеме велике медијске компаније купују оне мање и на тај начин се стварају медијски магнати који имају велику финансијску и политичку моћ. Комерцијални медијски канали стварају такву етику која одговара тржишним законитостима и руководи се стицањем профита. У савременим медијима тежи се истини, али нису искључене преваре, манипулације и лажи. Међународно право и морал су у сијенци политике. У току посљедњег рата на нашим просторима медији су једнострано, неистинито и пристрасно извјештавали са зараћених простора. У данашњем свијету масовни медији су постали средство манипулације и пропаганде, гдје се занемарују истина и правда.

Глобализација медија – мит и стварност нашег времена, Значења бр. 57, Народна библиотека, Добој, 2007, стр. 263-273

Глобализација се може одредити као процес или пројекат чија историјска компонента води поријекло од првог почетка развоја људског рода, а интензивира настанком индустријске револуције и нарочито убрзање поприма у другој половини прошлог вијека. Глобални медијски систем недавно се појавио као рефлекс глобализације тржишне економије. Глобални капитализам је незамислив без глобалних медија, јер они представљају окосницу његовог развоја. Главна карактеристика глобализације и манифестација снаге великих сила је успостављање комерцијалног модела комуникација и његово ширење у све дијелове свијета. У посљедње вријеме све више долази до изражаја спајање и припајање између транснационалних медијских корпорација. С обзиром на брз напредак на подручју развоја комуникација много тога има митску димензију, али и одлике сурове стварности и информацијске револуције.

Етика и заштита животне средине, Настава бр. 5/6, Бања Лука, 2006. стр. 9-17

Полазно становиште у раду заснива се на схватању да је заштита животне средине прворазредни проблем пред којим стоји савремено човјечанство.

Еколошка бомба је опаснија од атомске и хидрогенске и пријети да уништи човјека, биљни и животињски свијет и планету. Неопходна је етика усмјерена на људе, животиње и остала жива бића у свим облицима постојања. Уништавање шума, загађивање ријека, смањење зелених површина, стварање нус производа и трка у наоружању могу опасно да угрозе живот на земљи и да га учине немогућим. Човјек је одговоран за себе, друге и далеке потомке који ће доћи на овај свијет. Повлачењем човјека у своју љуштуру и испољавањем егоизма еколошки проблеми се само усложњавају и опасно опомињу. Организована акција школа, факултета, универзитета и друштва у цјелини на плану заштите околине и развијање свијести у односу према еколошким проблемима су најбољи компас шта треба чинити да се спаси човјек и природа. Ђукић каже да еколошка изрека недвојбено упозорава: "Не очекуј од природе више него што си јој дао".

Енергија и заштита околине у глобалним процесима, у зборнику ађународне конференције "Енергија – извор постојања". Интернационална Асоцијација "Космос и филозофија", Асоцијација филозофа јужне Европе, Војвођанска академија наука и умјетности, Нови Сад 2006.

Полазна теза овог рада је да почетком трећег миленијума број становника на планети енормно расте и да се у наредним деценијама очекује демографска експлозија. Убрзано је трошење природних потенцијала и ресурса енергије на глобалном плану. Мултинационалне корпорације су мотивисане што већим профитом, али изостају мјере и акције које би се морале спроводити приликом експлоатације енергетских ресурса и нарушавања животне околине па је нужна међународна контрола и подузимање санкција за непоштовање договора, конвенција, кодекса и осталих докумената. Отпадне и штетне материје, нарочито оне нуклеарног поријекла све више загађују планету, што упућује на нужност увођења ограничења са брзим преласком на одрживост. Додајемо томе хемијске материје, отпадне воде, киселе кише, земљотресе, промјену климе па ће нам бити јаснија опасност која пријети човјеку, планети и човјечанству. Неке технологије су на почетку остварења циља повећаног коришћења сировина, али на складиштењу отпада нису учињени значајнији помаци. Човјечанство се све више мора оријентисати на потрошњу обновљиве енергије, као што су соларна и хидроенергија, биомаса и вјетар. Убрзано загријавање планете и отопљавање ледених санти у сјеверним и поларним крајевима намеће проблем прихвата избјеглица приликом уништења лука и приобалних градова и насеља. А може страдати становништво у јаким потресима, олујама и другим природним стихијама, нарочито у делтама ријека и приобалном појасу поред мора и великих ријека. Кључ за рјешење велике енергетске кризе налази се на Истоку одакле потичу свеци и мудраци и гдје су се зачела највећа учења у историји човјечанства.

Некажњен злочин геноцида у Јасеновцу, у Зборнику радова Четврте међународне конференције о Јасеновцу, Јавна установа Спомен-подручје Доња Градина,

Козарска Дубица и Удружење *Јасеновац – Доња Градина*, Бања Лука, 2007, стр. 255-270.

Јасеновац, под којим аутор подразумијева локацију логора и комплекс гробница у Доњој Градини, је српски зид плача и представљао је највећи концентрациони логор у југоисточној Европи. То је највећи српски град под земљом, гдје је провођено организовано убијање српских мученика са призорима страве и ужаса током читавог времена трајања Другог свјетског рата. Усташки фанатици и кољачи потпомогнути фашистима и другим реакционарним снагама извршили су злочин геноцида у злогласном логору Јасеновац. Оно што збуњује научнике и истраживаче јесте да је овај логор радио од 1941. до 1945. године. Није нападан од стране партизанских снага нити је била предузета било каква акција за његово ослобођење. У логору су највише страдали Срби, затим Јевреји, Роми и неки освједочени патриоти. Усташе су звјерски убијале мушкарце, жене и дјецу. Чињени су морални преседани и суноврати, што се претворило у морално лудило. Усташки кољачи су уживали у пакленим мукама својих жртава, убијеђени у своју мисију и оправданост злочина геноцида којег су извршили. Овдје аутор поставља питање каква је улога Јосипа Броза, Стеве Крајачића и Владимира Бакарића, Ватикана и неких других реакционарних кругова у збивањима везаним за Јасеновац. Злочин геноцида у Јасеновцу није уписан у одговарајући регистар Уједињених нација. Чак су Фрањо Туђман и још неки знанственици из Хрватске почели да минимизирају број жртава у Јасеновцу и на перфидан начин настојало се да се изједначе злочинци и жртве. У Јасеновцу се десио најужаснији злочин геноцида који није кажњен. Злочин који се не казни пријети да се понови. Злочин у Јасеновцу био је планиран и ишло се на истребљење српског народа на бившим југословенским просторима. Јасеновац остаје као велика енигма и недовољно истражен па се манипулише бројем жртава. Авети прошлости су поновиле свој крвави пир у етничком чишћењу као озаконеном етноциду над српским становништвом у Хрватској током најновијег оружаног сукоба на њеним просторима. Опет су старе и нове усташе извршиле злочин геноцида.

Савременост и наша етичка традиција, Зборник с научног скупа "Традиција и савременост", Филозофски факултет, Бања Лука, 2004, стр. 6001-616.

Полазна тврдња у овом раду је да кретања у савременом свијету неповољно утичу на морал у нашем друштву. Промјене у друштвено-економском и политичком систему, недавна ратна збивања на нашим просторима и неповољне вањске околности довели су до негативног стања у моралној сфери. Традиционални морал неосјетно исчезава, а савремени се полако и недоследно формира. У савременом моралу су присутни остаци старог патријархалног, квазисоцијалистичког и буржоаско-демократског, те још неке форме моралности из минулих времена. У српском грађанском друштву које се гради на капиталистичким основама, све више до изражаја долази култ нерада, потрошње,

хедонизма и егоизма, те изражена трка за материјалним вриједностима. Са запада продиру вриједности либералне демократије, што уноси конфузију, недоумицу и негативности у морално стање нашег друштва, закључује Ђукић.

Сумирајући наведене радове наводимо табеларни преглед научног и стручног рада кандидата, према посебном обрасцу Универзитета у Бањој Луци.

Врста радова	Ознака	Коефицијент	Број радова	Број бодова
Монографија међународног значаја	К 12	5	1	5
Монографија националног значаја	К 13	3	1	3
Рад у часопису међународног значаја	К 32	3	13	39
Рад у часопису националног значаја	К 33	1,5	14	19,5
Стручни рад у часопису националног значаја	Т 53	1	5	5
Рад саопштен на скупу међународног значаја	К 51	0,5	10	5
Рад саопштен на скупу националног значаја	К 52	0,5	1	0,5
Рад на стручном скупу међународног значаја	Т 81	1	3	3
Рад на стручном скупу националног значаја	Т 82	0,5	6	3
УКУПНО	-	-	53	83

НАПОМЕНА: У табеларном прегледу нису обухваћене објављене рецензије, нити радови који су означени као „остали радови објављени у часописима“.

III

ОСТАЛА НАУЧНА И ПЕДАГОШКА АКТИВНОСТ

Др Остоја Ђукић има богато педагошко искуство. За педагошки рад определијели се одмах послије завршене средње школе те је похађао наставничке студије. Досадашњи радни вијек провео је углавном у образовању, најприје као професор у средњој школи а потом као наставник у звању доцента и ванредног професора на Филозофском факултету у Бањој Луци.

У звању ванредног професора др Остоја Ђукић успјешно је изводио наставу из предмета Етика на трећој и четвртој години Одсјека за филозофију и социологију. Поред овог предмета успјешно је изводио наставу из других наставних предмета који припадају етичкој области. Успјешно је обављао

менторске послове за дипломске радове и магистарске тезе. Био је члан више комисија за одбрану дипломских, магистарских и докторских радова.

Др Остоја Ђукић учествовао је на двадесет научних скупова и на истим поднео реферате или саопштења као оригиналне научне радове. Већина реферата са научних скупова јавно је објављена.

Др Остоја Ђукић ангажован је и на другим активностима на Филозофском факултету као и на друштвеним дјелатностима ван факултета. Шеф је катедре за журналистику на Филозофском факултету у Бањој Луци. Потпредсједник је СПКД "Просвјета" Котор Варош. За успјешан рад у СПКД добитник је Споменице поводом стогодишњице рада овог друштва. Члан је редакције или савјета у више часописа.

IV МИШЉЕЊЕ И ПРИЈЕДЛОГ

На основу релевантних чињеница изнијетих и образложених у Извјештају комисија констатује следеће:

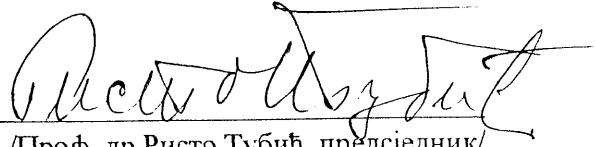
Др Остоја Ђукић је послје избора у звање ванредног професора на предмету Етика написао двије књиге, тридесет и два научна и стручна рада, учествовао на двадесет научних и стручних скупова, успјешно изводио наставу из предмета Етика као и повјерених предмета, савјесно обављао остале повјерене послове на факултету и доказао се у друштвеним активностима ван факултета. Комисија констатује да је др Остоја Ђукић испунио све услове за избор у више наставно-научно звање, те има част да

ПРЕДЛОЖИ

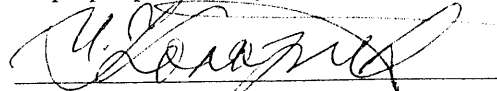
Наставно-научном вијећу Филозофског факултета у Бањој Луци да др Остоју Ђукића изабере за наставника на предмету Етика у звању **редовни професор**.

Бања Лука, септембра 2007. године

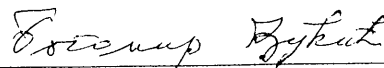
КОМИСИЈА

/Проф. др Ристо Тубић, предсједник/

/Проф. др Иван Коларић, члан/

/Проф. др Богомир Ђукић, члан/